

UTRECHTSCH

PROVINCIALE EN STADS-COURANT.

ALGEMEEN ADVERTENTIEBLAD.

Bij deze COURANT behoort een BIJVOEGSEL.

DUITSCHLAND.

WEENEN 15 Julij.

Men is hier tevredengesteld over het ontslag van den gouverneur van Smirna. Nopens de zaak zelve vermeent men, dat *Costa* even als *Kossuth* op zich had genomen geen voet meer te zullen zetten op Turksch grondgebied. Hij werd daarom door den Oostenrijkschen scheepsbevelhebber in hechtenis genomen, doch door den N. Amer. Consul opgeviseerd als burger der Ver. Staten. Om het verschil te beslechten is de heer *Costa* in handen gesteld van den Franschen consul; de N. Amerikaansche scheepskapitein had dadelijk eene dreigende houding aangenomen. Daarom zal een tweede Oostenrijksch vaartuig voor Smirna voor anker komen.

Intusschen was door de vijandige houding van het N. Amer. fregat eene oproerige beweging ontstaan onder de staatkundige vlugtelingen. Een onzer officieren luit. *Auerhammer* en de adelporst baron *Hackelberg* waren toen ongelukkig in een koffijhuis, waar ook de oproerige Italianen en Hongaren aankwamen, die spoedig in strijd met de Oostenrijkers den adelporst doodden; de luitenant werd met moeite door de omstanders gered.

WEENEN 16 Julij.

Eergisteren heeft alhier huisonderzoeking plaats gehad bij den correspondent van het Londensche dagblad *the Times*. Men is niet te weten gekomen of er iets strafbaar gevonden is. Dezer dagen hebben hier verscheidene huisonderzoekingen plaats gehad bij de hier levende Italianen. Ook zijn eenige jonge Italianen, zonen van aanzienlijke ambtenaren, alhier gearresteerd. Zij schijnen in een verraderlijk complot gewikkeld.

— Naar het leger te Peterwardein is gisteren van hier een bruggentrein vertrokken. De inscheeping heeft bij Nussdorf plaats gehad.

— Van de Dardanellen wordt van den 5. Julij geschreven, dat de vesting kommandanten last hebben ontvangen, om Engelsche en Fransche stoombooten dag en nacht te laten passeren.

— Uit Salonichi meldt men, dat aldaar een Oostenrijksch onderdaan, een koopman, is vermoord.

— Uit Bucharest (hoofdstad van Walachije) schrijft men van den 6 Julij: „De Russische kolonnen bewegen zich niet alleen over Jassy naar Bucharest, maar een occupatiekorps wordt met stoomschepen op den Donau naar de aan de oevers gelegen stationplaatsen overgebracht. Aldus hebben Braila, Galacz, Giurgewo en andere steden Russische bezettingen ontvangen.”

— Met. 94³/₈; 1851 108¹/₂; Lomb. Ven. 99¹/₄; Bank 1408.

DRESDEN 16 Julij.

Het *Dresder Journal* deelt eene telegrafische tijding uit Weenen mede, dat Rusland de voorstellen van Engeland, Frankrijk en Oostenrijk, ter bewaring van den vrede, heeft aangenomen.

KEULEN 16 Julij.

Per telegraaf heeft men hier tijdingen uit Konstantinopel tot den 9. Julij. De crisis, dien men vreesde bij de ontvangst van de tijding van den intogt der Russen in de Vorstendommen, was voorbij. Men rekende steeds op eene vredelievende schikking. — Omtrent de zaken van Smirna duerden de onderhandelingen ook voort.

— Eene bijlegging der Zwitsers-Oostenrijksche verschillen wordt meer en meer waarschijnlijk. Den 13. heeft de federale raad in de federale vergadering van Zwitserland verslag uitgebragt omtrent het conflict tusschen Oostenrijk en Tessin. De federale commissaris kolonel *Bourgeois* betuigt in dat rapport, dat hij niets heeft kunnen vinden, wat in 'tallerminst de verwijtingen van Oostenrijk wettigt. Ofschoon het vertrek van den Oostenrijkschen gezant dus zeer zeker eene verbreking der vriendschappelijke betrekking daarstelde, had Zwitserland noch zijne troepen opgeroepen, noch represaille maatregelen genomen, om door zijne gematigdheid ook nader zijn goed regt aan te kunnen toonen.

— Voor bijna 1¹/₂ jaar zouden de hertogin van *Orleans* en de heer *Thiers* door het depart. van algemeene politie uit Zwitserland uitgewezen zijn geworden. Het bevel daartoe werd gelukkig niet ten uitvoer gelegd. De Nationale raad heeft zich thans met deze aangelegenheid bezig gehouden. Aan den federalen raad is namens den Nationalen raad verzocht het depart. van justitie aan te schrijven, voortaan geene uitwijzing meer te bevelen, waardoor het regt van asyle zou kunnen worden geschonden, en dat regt allewaarde zou verliezen door het slechts aan personen van niet het minste belang toe te kennen.

ENGELAND.

LONDEN 16 Julij.

Lord *Russell* heeft in het huis der gemeenten bekend gemaakt, dat de regering in de volgende zitting eene wet zou voordragen, ten einde den eed op de wetgevende magt in overeenstemming te brengen met de verdraagzame zeden der eeuw.

Lord *Palmerston* heeft nog verklaard, dat de regering haar voornemen had opgegeven, om de twee roomsche priesters te vervolgen, die beschuldigd waren de onlusten bij de verkiezingen van Six-Mile-Bridge te hebben verwekt. Het gedrag dier twee priesters was niet anders geweest, dan dat van bijna al de roomsche geestelijken in Ierland, wier gedrag en houding bij de verkiezingen steeds erbarmelijk is. De laatste verkiezingen hadden daarbij zulk een godsdienstig karakter, dat de regering liever toegevend heeft willen zijn en de verkeerde handelingen heeft willen over 't hoofd zien.

Het huis heeft deze zienswijze goedgekeurd. Daarop is met 179 tegen 79 stemmen beslist, dat de directeurs der O. Ind. Compagnie zitting zullen hebben in het parlement.

— De *Morning Chronicle* bevat de volgende telegrafische tijding uit Korfu van den 10. Julij:

„Eene bloedige beleediging is hier door staatkundige uitgewekenen gepleegd. Twee hunner hebben een Engelschman gedood. Zij zijn in hechtenis genomen, veroordeeld en den 11. opgehangen.”

— De *Morning Herald* bevat eene dépêche uit Weenen, waarin wordt berigt, dat het Weener kabinet op de vraag naar de betekenis van de bijeenbrekking der Oostenrijksche troepen op de Turksche grenzen heeft geantwoord, dat die beweging slechts een verdedigend doel had.

— Gem. 97³/₄; Sp. 3 pCt. 46³/₈; 1 pCt. 22¹/₄; Russ. 5 pCt. 100¹/₄; Sard. 4 pCt. 94¹/₂.

FRANKRIJK.

PARIS 16 Julij.

Een belangrijk staatsstuk is heden bekend gemaakt. Het is het antwoord van den minister *Drouijn de Lhuys* op de 2e circulaire van den graaf *Nesselrode*. Dit antwoord is kort en krachtig, en kan daarom niet anders, dan van veel invloed wezen op den loop der aangelegenheden. De Fransche minister van buitenzaken begint met de verklaring, dat „men met weemoed heeft gezien, dat op 't zelfde oogenblik dat de pogingen, die de kabinetten in 't werk stellen, om de tegenwoordige moeilijkheden op voldoende wijze te beslechten, getuigen van hunne buitengewone gematigdheid, Rusland daarentegen eene houding „aanneemt, die den goeden uitslag der onderhandelingen meer onzeker maakt, en aan eenige hunner „den pligt oplegt, om de verantwoordelijkheid van „zich te werpen, welke men te vergeefs op hun „staatkundig gedrag zou trachten te laden.”

De minister zegt vervolgens, dat de firmans, door de Porte uitgegeven, allen wettigen grond aan de grieven van Rusland hebben ontnomen, — dat werkelijk de Russische ministers zelfs hunne tevredenheid hebben betuigd over den gelukkigen afloop der onderhandelingen betrekkelijk de heilige plaatsen, — dat de volgende eischen, toen het voornaamste doel van de zending van vorst *Menchikoff* was bereikt, de verwikkelingen echter hebben verergerd, — dat de vertegenwoordigers der groote mogendheden toen met eenparigheid het oordeel over die nieuwe vorderingen geheel aan het vrije oordeel hebben overgelaten van den Sultan, en niet het minst hebben geïnflueneerd op dat oordeel, 't geen evenwel die vorderingen onverenigbaar noemde met de onafhankelijkheid en waardigheid der Porte, waarop vorst *Menchikoff* Konstantinopel heeft verlaten.

Toen hebben Engeland en Frankrijk hunne vloeten in de golf van Besika doen ankeren, een maatregel, die bij de voortdurende vijandige houding van Rusland noodzakelijk werd. „De grond tot verschil „tusschen de kabinetten van Petersburg en Konstantinopel had opgehouden te bestaan; het vraagstuk, „'t geen onverwachts te Konstantinopel kon gesteld „worden, betrof de onafhankelijkheid zelf van het „Turksche rijk, en nooit zal de regering des keizers „toestaan, dat zulke uitgestrekte belangen op 't spel „worden gezet, zonder dadelijk het deel van invloed „en handeling voor zich te eischen, dat aan hare „magt en haar rang in de wereld toekomt. Bij het „aanwezen van een Russiesch leger op de grenzen „van Turkijë had zij het regt en de pligt, om te „antwoorden door het zenden van hare zeemagt te „Besika, eene haven, die voor alle schepen open „staat en gelegen is binnen de grenzen, welke de „verdragen verbieden in vredetijd te overschrijden.”

De minister doet verder uitkomen, dat de mogendheden eerst zoo wettig hebben gehandeld, toen de keizer van Rusland reeds stellig had berigt de Vorstendommen te zullen bezetten. Waren de demonstraties, ofschoon verschillend in doel, toch in zinnelijkheid gelijkmatig, de overtocht van de Pruth is eene daad, die geheel strijdig met de verdragen den toestand geheel wijzigt.

„Met welk regt (zoo vervolgt de Fransche minister) zijn de Russische troepen de Pruth overgetrokken?”

het niet is door het regt van den oorlog, een oorlog, waarvan men den waren naam nog niet wil uitspreken, maar die voortspuit uit een nieuw beginsel, vruchtbaar in rampzalige gevolgen, maar 't welk men met verwondering voor de eerste maal in werking ziet brengen door eene mogendheid, zoo uitnemend behoudend als Rusland, een beginsel dat tot niets minders zou leiden, dan tot de verdrinking in volen vrede van de zwakkere Staten door de sterkere Staten hunne naburen.

„Het algemeen belang verzet zich tegen de toelating van zulk een stelsel, en de Porte in 't bijzonder heeft onwidersprekelijk het regt in de bezetting van twee gewesten, die deel uitmaken van haar gebied eene daad van oorlog te zien. Zij zou dus evenmin, als de mogendheden, die haar te hulp kwamen, het verdrag schenden van 13 Julij 1841, indien zij de engten der Dardanellen en den Bosphorus voor de vloeten van Frankrijk en Engeland geopend verklaarde. De meening van het keizerlijk bestuur is op dit punt gevestigd, en ofschoon deze naar hare gedachte niet uitaluit het zoeken naar een voldoende middel tot verbodering tusschen Rusland en Turkije, heb ik generaal Castelbajac verzocht onze zienswijze aan graaf Nesselrode mede te deelen.”

In dit stuk komen verschillende zinsneden voor, die met ernst het gevoelen van onze regering uitdrukken. Ten slotte evenwel blijft onze regering weder op minnelijke schikking hopen. Dat slot moet als het meest belangrijke beschouwd worden. Het geheele stuk is meer een laatst en krachtig antwoord, dat ons kabinet misschien heeft gemeend in de wereld te moeten zenden, om vóór de geheele schikking der zaak ferm terug te treden. Toch moet men erkennen, dat door veel ernstige en krachtige woorden wel eens een twist ontstaat, die het hoofdverschil zelfs niet zou hebben ontstoken.

Dat echter de hoofdgedachte van Frankrijk vrede is en blijft, getuigt ook het heden door *le Pays* medegedeelde artikel, 't geen men zegt, dat niet buiten hooger invloed is geplaatst, en evenzeer in den grond zeer vredelievend is. Het slot van dat artikel luidt evenwel:

„Eene bedreiging tegen de onafhankelijkheid van Turkije zou eene bedreiging voor Europa wezen. De oorlog, die er uit zou voortvloeijen, als zij om die reden uitbarste, zou niet meer alleen een Turksche oorlog, maar een Europeesche oorlog zijn, ter verdediging van alle Staten tegen de heerschzucht van een enkele. — Frankrijk is voor dien oorlog gereed, indien hij mogt ontvlammen. De dag, waarop het Europeesch regt werd geschonden, zou het moedig zijne plaats nemen in het Staten- en Volkerenverbond, dat zich dadelijk zou vormen. Het verdrag van Pilnitz zou dus hernieuwd worden, niet tegen ons maar met ons tegen Rusland.”

De *Constitutionnel* meldt, dat de terughouding door het Engelsche kabinet betoond in de mededeeling van den stand der onderhandelingen omtrent het Russisch-Turksche vraagstuk, juist zijn grond heeft in de nieuwe circulaire van graaf Nesselrode.

— Men meldt, dat er alle waarschijnlijkheid bestaat, dat de Keizerin zich in gezegende omstandigheden bevindt.

— De Keiser aan de troepen, die het kamp van Satory bezetten, alle mogelijke afdanking willende geven, heeft de daarstelling van een groot cirque bevolen, waarin het equestriesch gezelschap van het Champ-Elysée eenige malen per week voorstellingen zal komen geven.

— 3 pCt. 77,55 à 45; $4\frac{1}{2}$ pCt. 102 à 102,10; bank 2660; 5 pCt. Belg. 100 $\frac{1}{2}$; $4\frac{1}{2}$ pCt. 98; Rom. 96; 3 pCt. Sp. 46 $\frac{1}{2}$; binnenl. 41 $\frac{3}{4}$; uitgest. 22 $\frac{1}{4}$; 4 pCt. Piem. 98,75; 5 pCt. Oost. 94 $\frac{1}{2}$; $4\frac{1}{2}$ pCt. Russ. 98 $\frac{3}{4}$.

PARIS 17 Julij.

Ook de *Moniteur* deelt heden het antwoord mede van onzen minister van buitenz. zaken op de 2e circulaire van graaf Nesselrode.

— Per telegraaf over Marseille zijn er tijdingen uit Konstantinopel van den 5, door de pakketboot aldaar aangebragt. Betreffende de zaak van den Hongaar Costa te Smirna wordt gemeld, dat nadat het Noord-Amerikaansch fregat stelling had genomen naast de Oostenrijksche brik Huzard, de Amer. komm. 4 uren tijd gaf aan den bevelhebber der brik, om Costa in vrijheid te stellen.

Deze besloot toen, zijn gevangene aan den Franschen consul over te leveren, om de nadere behandeling dezer zaak aan de ministers van Oostenrijk en van de Vereenigde Staten te Konstantinopel op te dragen.

Te Smirna is Costa met gejuich ontvangen, toen hij aan wal stapte; aan den bevelhebber van het fregat is eene serenade gebragt.

De Russische troepen, die de Donau-vorstendommen zijn binnengekomen, zijn ten getale van 50,000 man.

NEDERLAND.

UTRECHT 19 Julij.

Den 17 dezer werd te Rotterdam in de kerk der Ond-Roomsche kleresey, in den Oppert, de zeer eerv. heer *Hermanus Heykamp*, pastoor der gemeente, met de gebruikelijke plegtigheden gewijd tot bisschop van Deventer. De hoogwaarde heer *J. van Santen*, aartsbisschop van Utrecht, verrichtte de wijding, bijgestaan door den hoogw. heer *H. J. van Buul*, bisschop van Haarlem, en door eene talrijke geestelijkheid.

— Z. K. H. de prins van Oranje is Maandag van het Loo over Zutphen naar Arnhem vertrokken, om van daar zijne reis naar Maastricht te vervolgen.

— De *Volkscourant* berigt, dat 11 diaconen der Hervormde kerk besloten hebben jeneverdrinkers alle bedeeeling te ontzeggen. Het zijn die van Putten, Vlissingen, Wassenaar, Tubbergen, Lisse, Schipluiden, Nijmegen, Oude-Wetering, Kralingen, Dreiburg en Leens.

— Het *Handbl.* vermeldt, dat de zitting der Synode van de Ned. Herv. kerk dit jaar wegens veelvuldige bezigheden meer dan eene maand zal duren. Een voorstel, om in de eerste week van Aug. vacantie te nemen, is afgestemd.

— Mlle Rachel ligt voor drie maanden ziek te Brussel.

— Den 16. dezer is te Arnhem aangekondigd, dat het plan tot uitbreiding der stad ter secretarie aldaar voor een ieder te zien ligt. — De Raad der stad heeft tevens besloten, dat het Sted. gymnasium aldaar zal opgeheven worden.

— Op de tentoonstelling te Arnhem heeft, voor ingezondene landbouw werktuigen, welke door nieuw en doelmatigheid uitmunten, de heer *W. Jenken*, te Utrecht vier prijzen behaald, als voor een arendsploeg, een Brakels handaanvaarploegje, een Drammond's karn en een weideschoffel. Voor de beste bloeiende planten hebben prijzen behaald *J. v. Schaik* en *J. G. Jongeling*, beide bloemisten te Utrecht, *C. van den Berg* te Jutphaas, enz. en wel eerstgenoemde 4 prijzen en getuigschriften.

— Men leest in het *Handelsblad*, dat de instructie tegen de leden van het bureau van stemopneming te Tubbergen haar einde nadert. De kanton-regter heeft 160 getuigen gehoord. De pastoor van Geesteren is niet als getuige verschenen en dien ten gevolge is het hiertoe betrekkelijk art. van het wetboek van strafvordering op hem toegepast.

— Door wijlen den heer *C. L. baron van Wycerslooth*, bisschop van Curium, zijn ter fundatie van een r. kath. seminarie, bestemd tot opleiding van jongelieden tot geestelijken voor onze overzeesche bezittingen, verschillende legaten gemaakt, o. a. zijne buitenplaats *Duinzicht*, met aan- en toebehooren, zijne boekerij, zijne meubelen, eenig zilverwerk en f 50,000 aan kontanten.

Door wijlen pastoor *A. Bruls* is aan de roomsch kath. gemeente van Bleiswijk f 25,000 vermaakt (*A. C.*)

— Uit Delft schrijft men van den 18. Julij, dat aldaar, den vorigen dag, door den Gemeenten Raad was benoemd tot Stads muziek directeur de alhier en elders met roem bekenden Nijmeegschen directeur *J. C. Boers*.

HELLEVOETSLUIS 15 Julij.

In den loop dezer maand zal van hier naar Curaçao vertrekken het Nederl. brikship Gouverneur Elsevier, kapt. *J. Kuijt*, en naar de Kaap de Goede Hoop het schip Kolonel Knoopman, kapt. *J. J. Klein*, met welke bodems zeer goede gelegenheid ter verzending naar die streken bestaat.

In een bijvoegsel, bevattende de zitting van de prov. Staten van Dingsdag II., nemen we ook op de stukken door de regering medegedeeld, welke met het hof van Rome zijn gewisseld. Wij hebben ze echter verkort: de bisschoppelijke eeden waren reeds bekend. De beide nota's van onzen gezant van 10 Mei en 27 Junij zijn evenwel bijna volledig.

— In het verslag van de Prov. Staten van Utrecht van 5 Julij, voorkomende in het bijvoegsel der *Utrechtsche Courant* van 11 Julij, leest men:

„Bij de hervatting der werkzaamheden brengt de heer v. Asch v. Wijck het rapport uit over de geloofsbijzonden van den heer v. Strijen. — De Comm. heeft gezien, dat te Amerongen bij de eerste verkiezing in dat district, voor een lid der Staten in plaats van den heer *A. J. de Beaufort*, die voor deze betrekking heeft bedankt, 476 stemmen zijn uitgebragt, enz.”

Dit is eene vergissing. De vacature was ontstaan door het overlijden van den heer mr. *E. H. baron van Itersum* te Wijk bij Duurstede.

Uit plaatsgebrek zijn wij genoodzaakt, eenige artikelen en advertentiën te verschuiven.

Gisteren, zoogenaamd Hoveniers Maandag, zijn de kermisvermakelijkheden in al haren omvang begonnen.

De weinige kramen met winkelgoederen en andere kermisgeschenken, die nog op het St. Janskerkhof, Marieplaats, langs de Elisabethstraat tot op het Vreeburg geschaard stonden hadden gisteren een tamelijk druk bezoek. Het weder was ook niet al te ongunstig. Het verminderen evenwel van het aantal dier kramen bewijst reeds, dat hun debiet niet te groot is. Wat dit deel van de kermis verliest, wint echter het andere deel; doch men ziet het meer, dat eene bijzaak van lieverlede hoofdzak wordt. Zoo is het ook met de kermis. Waren de vermakelijkheden slechts daar, om de menigte handelaren, die de stad met de kermis bezochten, ook gelegenheid tot verpozing te geven, die verpozing is thans eigenlijk de geheele kermis, en men moet de kermis tegenwoordig daarom beschouwen als gelegenheid tot volksvermaak.

Als zodanig was het een gelukkig denkbeeld van de Amsterdamsche schouwburg-Directie de *Negerhut* voor de kermis representatiën te bewaren; dat stuk is daarvoor zoo geschikt mogelijk. Dat de keuze trouwens goed was bleek voldoende uit de opkomst: zelden zagen we een voller schouwburg, en het aantal personen, dat men uit plaatsgebrek moest afwijzen was zoo groot, dat de directie dadelijk hare representatie voor heden avond heeft veranderd en op nieuw de opvoering van de *Negerhut* heeft aangekondigd op heden Dingsdag en morgen Woensdag, om alzoo iedereen gelegenheid te geven de *Negerhut* te komen zien. We kunnen dit trouwens iedereen ten volle aanraden; men zal er door overtuigd worden, dat dit drama onder de beste van die soort behoort, en dat de Amsterdamsche tooneelstukken over 't geheel hunne rollen perfect uitvoeren; mevr. *Engelman* en den heeren *Roobol*, *Tjasink*, *Albrecht*, *Veltman* en *Metsch* komt bovenal lof toe voor de goede opvatting der karakters. Het decoratief was buitengewoon verrijkt; de directie heeft zich beijverd de *Negerhut* zoo goed mogelijk op te voeren, en ze is gelukkig in hare poging geslaagd. Tot eene meer volledige beoordeeling ontbreekt ons thans de plaats. — Op Donderdag zijn *Maria van Zweden* en de *Blaauwe Barret* geannonceerd, twee stukken in kostuum, die tot de beste behooren van het repertoire en die reeds algemeen met roem bekend zijn.

De heer *Duport* opende zijne Salon met *Leon en Stukadoor de eerste*. In 't eerste zagen wij genoeg mevr. *Kleine* weder, die als altijd het juweeltje uit dien Salon blijft; maar ook de heeren *Vink*, *Barbiers* en *Banberg* kweten zich uitnemend van hunne rollen; het personeel van den heer *Duport* is altijd zeer berekend voor de stukken, die hij met goeden smaak weet te kiezen, en de overtuiging, dat men een zeer genoegeelijken avond bij hem slijt, verschaft hem telken jaer een talrijk bezoek, dat zijne voorstellingen steeds waard zijn.

Het *Cirque* van den heer *Wolschläger* wordt telkens drukker bezocht; we zagen gisteren de rangen goed gegarneerd. We hebben niet te zeggen dat in deze week het paardenspel een zeer talrijk publiek wacht; heeft de heer *Wolschläger* onder zijne rijders en rijderessen vooral eenige jeugdige personen, die uitnemende toeren doen zien, onder zijne paarden heeft hij er een menigte, door ons vroeger genoemd, die uitstekend zijn gedresseerd. Die dressuur is soms onbegrijpelijk; zoo verdiende hij de herhaalde toejuichingen die hij met zijn hengst *Apollo* inoogste. Telken avond kunnen 3 à 4 zijner fijn gedresseerde paarden bewonderen. Doch buitendien verschaft het *Cirque* genot; we noemen onder de force toeren in de eerste plaats de *colonne persane*. Gister gaf de heer *Wolschläger* tot slot der voorstelling een *Chineesch feest*, dat buitengewoon voldeet. We mogen alleen, die in der tijd onze *Soirées Olympiques* volgaren bezochten, ook om de gymnastiek aanraden dit *Chineesch feest* te gaan zien, ze zullen zeer tevreden zijn over den genoegeelijken avond in het *Cirque* doorgebragt.

De heer *von Krauss* gaat voort in eene der zalen van het Gebouw van Kunsten en Wetenschappen des namiddags om 2 en 's avonds 7 $\frac{1}{2}$ ure zijne voorstellingen te geven met zijne 400,000 maal vergrootende hydro-oxygeen gaz-mikroskoop. De verschillende voorwerpen, voor het oog te klein, worden op het uitgespreide doek op verbaasd grooten maatstaf vertoond, en bestaan uit het plantenrijk de Insecten en Infusoriën-wereld en het fabriekmatige. Met veel belangstelling zagen wij de vergelijking van het werktuig of den angel van eene honigbij met de punt eener fijne naald, de vleugel eener vlieg en een fijn bewerkt stukje kant en meer andere voorwerpen, waaruit men de natuur te overtreffen schoonheden en regelmatigheden der voortbrengelen van Gods schepping kan bewonderen. Vooral zijn het de veelsoortige werktuigen en organen der infusoria, waarvan myriaden in eenen druppel water, elkander bestrijdende en verslindende, gevonden worden, alsmede de schimmel der kaas, waarop een geheel bewoonde dierenmassa zich vertoont. Overigens is de met zaakkennis gegevene verklaring en aanwijzing van den heer *von Krauss* bij elk voorwerp alleziens belangrijk en wij kunnen aan ouders, die de verstandelijke vorming hunner kinderen ter harte gaat, niet genoeg aanraden, hen deze zoo leerzame voorstellingen te doen bijwonen.

Ten slotte herinneren wij er nogmaals aan, dat onder de kleinere tenten, die waarin de *Albino's* zijn, eene bezigtiging wel verdient.

VIJFTIJARIGE ECHTVEREENIGING

van

A. VAN OORT

en

J. G. VAN DER MEIJDEN.

Utrecht den 19 Julij 1853.

Eenige kennisgeving.

(25) *.* Heden overleed, na een smartelijk lijden van een jaar, mijne geliefde echtgenoot JOHANNA MARIA BOSSCHENSTEIJN, mij nalatende 4 kinderen, te jong om het verlies te kunnen beseffen.

Utrecht T. VAN TELLINGEN,
18. Julij 1853. Mr. Metzelaar.

(25) *.* Te Utrecht is op den 18. Julij 1853, in den ouderdom van 64 jaren overleden, ADRIANA JOHANNA VAN ISSEREN, diep betreurde echtgenoot van O. J. DE HAART Az.
Eenige kennisgeving.

ZAAL NAAST DEN SCHOUWBURG.

(25) *.* Op algemeen verlangen, op DINGSDAG den 19 en DONDERDAG den 21 Julij **BAL**, onder directie van heer VOITUS VAN HAMME.
Aanvang des avonds ten 9¹/₂ ure
J. WOLTERS.

Utrechtsche Schouwburg.

(25) *.* Gedurende de Kermisweek zullen de Amsterdamsche Tooneelsten, onder directie van den heer **DE VRIES**, voorstellingen geven van de uitgezochtste stukken, waaronder in de eerste plaats: Heden **DINGSDAG** en morgen **WOENSDAG** eene **TWEDE** en **DERDE** **VOORSTELLING** VAN **DE**

NEGERHUT,

TOONEELSPEL in 8 Tafereelen.

Getrokken uit den Roman van dien naam van **Ms. BEECHER STOWE**.

Costumes, zoo als het te Parijs is opgevoerd, Nieuwe Decoratiën.

EERSTE BEDRIJF: 1. Scheiding, 2. de Negerhut, 3. de IJsgang op de Ohio.

TWEDE BEDRIJF: 1. de Vlucht, 2. Slavenjagt.

DERDE BEDRIJF: 1. Bekeering, 2. Slavenmarkt, 3. Dood en redding.

DONDERDAG den 21. Julij

MARIA,

Koningin van Zweden,

EN

KATHARINA,

Hertogin van Finland,

Geschiedkundig Tooneelspel in vijf bedrijven.

Vrij gevolgd naar het Hoogduitsch van J. von WEISSENTHURN, door den Heer C. J. ROOBOL.

Gevolgd door:

DE BLAAUWE BARRET

OF

HET HOF ONDER KAREL II VAN ENGELAND,

Blijspel met Zang.

Vrij gevolgd naar het Fransch van DUPIN en DUMANOIR, door den Heer C. J. ROOBOL.

Voor de NEGERHUT vooral welk stuk door dit Gezelschap 22 malen achtereen te Amsterdam is vertoond, zijn geene kosten en moeite gespaard. Het zal met al deszelfs buitengewonen toestel alhier worden ten Tooneele gevoerd; vele nieuwe Decoratiën zijn daartoe vervaardigd.

PRIJZEN BELIJKSTAANDE MET DIE DER VARIETES.
Eerste Rang f 1,99. Tweede Rang f 1,40. Parquet f 1,25. Eerste Amphitheater f 1,10. Parterre f 1,00. Tweede Amphitheater f 0,65. Gaanderij f 0,40.

Aanvang precies ten 8 ure.

De plaatsen kunnen besproken worden aan den Schouwburg van 11—4 ure.

De vroeger aangekondigde voorstelling, de Geleerde Vrouwen en de Tafeldans, op Dingsdag te geven, wordt tot op een nader te bepalen dag uitgesteld. —

(25) *.* Die iets te vorderen heeft van- of verschuldigd is aan den WelEdel Geb. Heer W. H. A. ROIJEN, op den 27. Mei 1853 te Utrecht overleden, gelieve daarvan, voor den 1. Augustus 1853 opgave te doen, ten Kantore van de Notarissen STEVENS en BUSKES, te Utrecht.

CIRQUE EQUESTRE

VAN

ED. WOLLSCHLAGER,

IN HET GROOTE RONDE GEBOUW OP HET VREEBURG.

Heden WOENSDAG den 20. en DONDERDAG

den 21 Julij 1853.

Groote en Brillante Voorstelling in de hoogere Rijkunst en in vrijheid gedresseerde Paarden, Dansen en Voltiges te paard, Gymnastische Oefening en besluiten met

CORSARIO, DE NAPOLITAANSCH BANDIET.

Groot Mimo-drama in 2 Afdeelingen, versierd met nieuwe decoratiën, Gevechten te voet en te paard, Dansen en verdere Théatrale toestellen.

Aanvang ten half negen ure.

Salon des Variétés

VAN DEN HEER

J. E. DUPORT te Amsterdam,

staande het fraaije welingerigte Schouwburg-Lokaal

op de Neude te Utrecht.

OP WOENSDAG den 20 Julij 1853.

MARIE SIMON,

GROOT MELODRAMA in 5 Bedrijven.

Naar het Fransch.

Na hetzelfde:

DE RIJKDOM DER ARMEN,

Vrolijke VAUDEVILLE in één Bedrijf.

Naar het Fransch.

OP DONDERDAG den 21 Julij 1853.

MAGDALENA,

TOONEELSPEL in 5 Bedrijven.

Naar het Fransch.

Aanvang ten 8¹/₂ ure precies.

Salon des Variétés

VAN

P. BOAS en N. JUDELS,

staande de nieuwe fraaije Schouwburgtent op de Neude.

WOENSDAG 20 Julij.

WAT IS HET LASTIG ALS MEN GEEN GELD HEEFT,

Nieuwe Vrolijke VAUDEVILLE in 5 Tafereelen.

Naar het Hoogduitsch.

Na hetzelfde:

DE BOEZEMVRIEND

OF

NOG EEN LUSTIG,

Nieuwe Vrolijke VAUDEVILLE in één Bedrijf.

Tot slot:

Stijfhoofdigheid, Eigenzinnigheid, Koppigheid,

Nieuwe Vrolijke VAUDEVILLE in één Bedrijf.

Zullende de hoofdrollen in bovenstaande Vaudevilles door den Heer JUDELS vervuld worden.

Aanvang 8¹/₂ ure.

DONDERDAG 21 Julij.

(OP VEREEREND VERZOEK.)

HET WONDERKAPJE VAN DOKTER FAUST,

Nieuwe Vrolijke VAUDEVILLE in 7 Tafereelen.

Naar het Hoogduitsch, met nieuwe

Decoratiën en Costumes.

Na hetzelfde:

DE HULPMIDDELEN VAN JONATHAS OF

Een Knecht van twee Meesters,

Vrolijke VAUDEVILLE in één Bedrijf.

Zullende de hoofdrollen in bovenstaande Vaudevilles door den Heer JUDELS vervuld worden.

Aanvang 8¹/₂ ure.

BOAS en JUDELS.

GROOT MILITAIR HARMONIE

VAN HET

KORPS MUZIEKANTEN

(25) *.* der alhier in garnizoen liggende **Batterij Veld-artillerie**, op DONDERDAG, VRIJDAG en ZATURDAG 21, 22 en 23 Julij, des avonds ten 10 ure, in de groote beneden Zalen van het **Café restaurant Suisse**, in het Wed.

Entrée f 0.75 Ct. waarvan 50 Ct. in Verteering.

F. RIKKERS.

P. S. Het ORCHEST zal nevens de Zalen in de opene lucht geplaatst worden.

(25) *.* Bij hunne afscheids reize naar Australië.

PRINS COLIBRI,

is oud 22 jaar, heeft de lengte van 25 Amsterdamsche Duimen, en weegt 8 Ned. Ponden.

PRINSES COLIBRI,

die schoon en van eene innemende gestalte is, heeft den ouderdom van 26 jaar en is de kleinste

Dame der wereld.

Aan het Hof van Koningin VICTORIA hebben zij bij twee verschillende gelegenheden hunne Voorstellingen gegeven, ten aanschouwe van meest alle Europeesche Vorsten en den geheelen Adel van het Vereenigd Koninkrijk.

Zij zijn zeer onderhoudend in gesprekken en kunnen in het Engelsch, Duitsch en Fransch worden aangesproken.

Staande met hunne Tent op het Vreeburg.

Entree: Eerste Rang 49 Cents. Tweede Rang: 25 Cents. Kinderen beneden de 10 jaar betalen de helft.

CASMIKROSKOOP

In het Gebouw van Kunsten en Wetenschappen.

INGANG OVER HET STADS-VENDUHS.

(2557) *.* De ondergeteekende heeft de eer te berigten, dat hij gedurende de Kermis alhier **TWEE** Voorstellingen per dag zal geven.

De eerste Voorstelling zal plaats hebben te 2 ure na den middag, waarin hij allerlei Voorwerpen door de Mikroskoop zal laten bezigtigen, en Cristallisatiën zal bewerkstelligen, die de hoogste belangstelling waardig zijn. De entreprijs is 99 Cents per persoon.

De tweede Voorstelling zal plaats hebben te half negen ure. Zij zal gesplitst zijn in twee Afdeelingen: Mikroskopie en wegameltende Tableaux, dat is een onderwijzend en een vermakend gedeelte. De prijzen der plaatsen zijn als aan 99 Cents 1e Rang, 50 Cents 2e Rang. Kinderen beneden de 12 jaren betalen halve prijs.

De bladen van Amsterdam, den Haag en Rotterdam hebben reeds met zooveel lof gesproken van mijne Mikroskoop, dat ik hier niets ter aanbeveling zal behoeven te zeggen, en het belangrijke mijner Voorstellingen als genoegzaam bekend mag beschouwen.

In hetzelfde Gebouw is thans ook geopend

DE VENETIAANSCH BAZAR van gesponnen Glasvoorwerpen, die het voorleiden jaar hier insgelijks te bezigtigen geweest en toen zulk eene algemeene deelneming heeft gevonden.

In den Bazar zijn weder voorhanden allerlei nieuwigheden, als: schitterende Dameshoeden, Mutsen, Cordelières, een heerlijk Tapijt en duizende Voorwerpen voor Etageres, ALLES VAN GLAS.

De entree is 49 Cents van 's morgens 10 tot 's namiddags 4 ure, en 30 Cents van 5 tot 8 ure des avonds. Elke bezoeker ontvangt een lief Voorwerp van Glas ter gedachtenis ten geschenke.

LOUIS VAN KRAUSS,
VAN VENETIE.

Utrecht, 16 Julij 1853.

(25) *.* Men zal op Zaterdag, den 6 Augustus 1853, des namiddags ten 5 ure, te Utrecht achter St. Pieter, in het lokaal van Verkoopingen, in het Openbaar Verkoopen:

No. 1. Eene HUIZINGE, waarin de Wagenmakerij wordt uitgeoefend, met Erf, Grond en Tuin, benevens eene groote Schuur, te Utrecht buiten de Wittevrouwepoort, aan de Zuidzijde van de Biltstraat, wijk I., No. 139, voorzien van: een zeer ruim Lokaal

Utrecht, bij L. E. BOSCH en Comp.

Zitting van de Prov. Staten

van Donderdag 14 Julij.

Tegenwoordig zijn 33 leden. Afwezig de heeren v. Asch v. Wijck, Schas, de Heus, v. d. Poel, Duuring, Spengler en Harmsen.

Namens de Comm., belast met het onderzoek naar het concept-regl. op de uitoefening der zalmvisscherij, en op het ontwerp reglement op de uitoefening der jagt en visscherij wordt rapport uitgebragt bij monde van den heer Strick van Linschoten. De conclusie der Comm. strekt, om, na eenige weinige voorgestelde wijzigingen, beide deze reglementen vast te stellen. — Ter griffie en de discussien bepaald in de aanstaande zitting.

Aan de orde van behandeling is het rapport der Comm., belast met de rekening en verantwoording der provinciale inkomsten en uitgaven over 1851. — De Comm. stelt de goedkeuring van dit stuk voor.

De heer v. Berkel maakt de opmerking, dat voor de Mastwiskerdijk eene toelage van f 100 is gegeven, tot bezanding diër dijk, tot welker onderhoud echter in den laatsten tijd niet de minste zorg is gedragen, zoodat ze in den winter onberijdbaar is.

De Voorzitter zegt, dat die f 100 niet zijn uitbetaald, dan nadat de hoofdinspecteur verklaard heeft, dat het voorgestelde plan behoorlijk was bewerkstelligd. De aanmerking des vorigen Sprekers zal echter strekken tot een nader onderzoek, zullende Gedep. Staten zich trachten te vergewissen van den staat diër weg, door tusschenkomst van den hoofdinspecteur, en verder alle middelen in het werk stellen, opdat die weg in behoorlijke orde blijve.

In omvraag wordt de rekening en verantwoording, met in achtneming van art. 120 der provinciale wet, met 27 tegen 1 stemmen goedgekeurd. Tegen de heer Vos.

Aan de orde is het rapport der Comm., belast met het adres van het genootschap van landbouw en kruidkunde te Utrecht, tot het erlangen van subsidie voor eene in 1854 te houden vee-tentoonstelling. — De conclusie der Comm. strekt tot inwilliging van het verzoek, en tot het verleenen eener subsidie van f 500.—

De heer v. Berkel acht het minder doelmatig, dat de vee-tentoonstellingen altijd te Utrecht plaats hebben, dewijl het vee door het heen en wedervoeren altijd veel te lijden heeft, en wenscht dus, dat ze meer op de middelpunten worden gehouden van eenige vee-stapel. Spr. stelt voor dat bij de toewijzing der subsidie de wensch der vergadering werd te kennen gegeven, dat eene tentoonstelling voor 1854 mogt gehouden worden in eene andere plaats der provincie.

De heer v. IJtersum zegt, dat dit denkbeeld reeds vroeger bij het bestuur van het genootschap is ter sprake gebragt, doch dat men altijd op de groote moeilijkheid, om er aan te voldoen, had gestuit. Spr. meent, dat diezelfde moeilijkheid nog bestaat, maar dat ook de wensch, door den heer v. Berkel geuit, zeker wel ter harte mag worden genomen, waarom hij voorstelt, dat Gedep. Staten mogten opgedragen worden de uitdrukking van dien wensch aan het bestuur over te brengen.

De heer Metelkamp spreekt in denzelfden zin van den laatsten Spr., doch voegt er nog bij, dat vee-tentoonstellingen in andere plaatsen groote kosten vereischen. Om evenwel aan deze zaak te voldoen, heeft het genootschap afdeelingen trachten daar te stellen, zoodat er ook reeds drie zich hebben gevormd, van welke eene, die van Ysselstein, den 12 Aug. tentoonstelling houden zal.

De heer Kien maakt de vergad. opmerkzaam, dat niet alleen op het gemakkelijke transport van dieren, maar ook op dat van bezoekers dient te worden gelet. Wat de uitdrukking der wensch betreft, deze komt Spr. minder doelmatig voor in de toewijzing op te nemen, dewijl men haar al spoedig, als ze van deze vergadering uitgaat, te gelijk met het toestaan van eene subsidie, als eene conditie zal aanmerken.

De heer v. Berkel vindt niet het minste bezwaar in de uitdrukking van eenen bescheiden wensch, en merkt verder op, dat die tentoonstellingen in den regel in het zomersaizoen worden gehouden, en dat alsdan alle wegen door de provincie zeer toegankelijk kunnen worden beschouwd. — Wat de opmerking van meerdere kosten betreft, waarvan de heer Metelkamp sprak, daartegen meent Spr. te moeten opmerken, dat op alle plaatsen menschen genoeg zullen gevonden worden, die daartoe gaarne hunne diensten gratis zullen presteren.

De heer Menso meent, dat de betuiging van den heer Metelkamp, president van dat genootschap, dat het bereid is al datgene te doen, wat in het belang van den veestapel kan geacht worden, reeds voldoende de wensch van den heer v. Berkel moet bevredigen. De bezwaren, waarvan de heer Metelkamp sprak, kunnen toch niet door de uitdrukking van den voorgestelden wensch worden weggenomen. Spr. vindt dat het als voldoende kan worden beschouwd, dat de president van het geuite gevoelen reeds kennis draagt, want ook hij vreest, dat men de wensch als eene conditie mogt aanmerken.

De heer v. Berkel protesteert tegen de uitlegging zijner woorden, dat zijn voorgestelde wensch kan worden opgenomen als een gebod. Spr. meent, dat de uitdrukking van den wensch het bestuur ten spoorslag zal strekken, om haar bereids opgevat plan tot uitvoering te brengen.

De heer Metelkamp verzekert, dat het bestuur geheel deelt in het gevoelen van den heer v. Berkel, daarvoor strekt ten blijk, dat het onderafdeelingen wenscht op te rigten, zoodat ze nu reeds zijn daargesteld te Ysselstein, Wijk bij Duurstede en Maarsen, en tevens dat het door geldelijke bijdragen de aanstaande vee-tentoonstelling te Ysselstein ondersteunt.

De heer Strick van Linschoten maakt de leden opmerkzaam op de welwillende medewerking van het hoofdbestuur des genootschaps tot alles wat de afdeelingen voor de goede zaak ondernemen.

In omvraag wordt het voorstel van den heer v. Berkel met 27 tegen 6 stemmen verworpen. Vóór stemden de heeren v. Berkel, Broers, Huydecoper, van Maarsseveen, v. Dam v. Isselt, v. Hoytema en Voortman.

Het voorstel der Comm. wordt daarna aangenomen met 32 tegen 1 stem. Tegen de heer Vos.

Aan de orde is het rapport der Comm., belast met het onderzoek naar de concept-begroting van kosten van het provinciaal bestuur zooveel het Rijksbestuur is voor 1854, en de missive van Gedep. Staten, houdende voorstel tot wijziging dezer begroting. — De Comm. stelt voor de posten sub. lett. a—k goed te keuren; l te brengen op f 1320; m op f 800; n op f 400; o op f 1070.

De goedkeuring der Comm. over artt. a—k wordt door de vergad. beaamt. — Omtrent lett. l wordt door den Voorzitter opgemerkt, dat eerst door Gedep. Staten is voorgedragen f 1214; dat echter later is bevonden, dat eene post van f 400 zal benodigd zijn voor het telegraafbureau, en dat daarom door de Comm. de post hooger is voorgedragen. Spr. wenscht echter, dat het systeem niet worde aangenomen om eene door een ambtenaar voorgedragene som hooger op de begroting te brengen. Het cijfer, door den hoofdinspecteur voorgedragen, is f 6 minder als thans door de Comm. werd voorgesteld, en men kan dus volstaan met f 1314.

De heer de Louter zegt, dat de Comm. om te voldoen aan een wensch van den minister, het vorige jaar geuit, om liever ronde sommen op de begroting te brengen, in plaats van f 1314, f 1320 heeft voorgedragen.

In omvraag wordt het voorstel der Comm. met 28 tegen 5 stemmen verworpen. Vóór stemden de heeren v. Veersen, Vrolijk, v. IJtersum, de Louter en Verloren.

Omtrent lett. m en n wordt door den Voorzitter opgemerkt, dat wel is waar vroeger door het Rijk eene som van f 1200 is toegestaan voor het ameublement dezer vergad., doch dat die som volgens overgelegde nota op f 108 na is besteed, om het noodige aan te koopen. Uit die f 1200 was echter geene tafel kunnen aangekocht worden, doch dat behoefde ook niet, want door de vroegere welwillendheid van het bestuur van dit gebouw was toen eene tafel en kleed geleend. Maar toen de vergadering begreep, dat de zaal niet doelmatig was, en er eene andere zaal in gebruik werd toegestaan, moest er ook in eene andere tafel voorzien worden. Het contract met de directie voor de benedenzaal was gemaakt voor f 400 's jaars, doch nu er eene nieuwe tafel is moeten gemaakt worden van f 700, is het niet meer dan billijk, dat of de directie daarvoor eene verhoogde huur van f 100, zoodat voorgedragen is, ontvangt, of dat de voorgedragen som niet met f 300, maar met f 700 wordt verhoogd.

De heer de Louter zegt, dat de Comm. eerst inlichtingen van Gedep. Staten heeft gevraagd, en dat zij ten gevolge van dien het verhoogde cijfer zoo heeft voorgedragen. Wat echter meer bij de Comm. heeft gewogen is, dat de vergadering eenmaal besloten heeft dat zij eigen meubelen wilde hebben, en daarvoor f 1200 op voorlichting van Gedep. Staten. heeft verkregen. Is die som nu niet voldoende, dan zal ze behooren verhoogd te worden. De vraag is alleen, wat de vergadering besloten heeft. — Vroeger hebben de Staten aan het gebouw eene subsidie gegeven van f 2000 's jaars, en nu zou eene huur van f 400 voor weinige vergaderingen nog niet genoeg zijn, vooral nog als men in aanmerking neemt, dat bij de eerste openbare vergadering gezegd werd, geeft ons f 1700 in eens af, dan kunt gij altijd de zalen gebruiken? natuurlijk met het oog op de f 2000 subsidie. De billijkheid nu heeft gevorderd dat er later eene huur werd betaald, doch nu wordt al weder verhooging van huur aangevraagd. Wil de vergad. op haar vroeger besluit terugkomen, het is der Comm. wel, doch deze dient thans in aanmerking te nemen, of men al dan niet voor het geheel, eigen mobilia wenscht te bezitten. — Het was uit dit oogpunt dat de Commissie de post voor meubelen op f 1200 had voorgedragen.

De heer de Beaufort wijst op de niet wenschelijkheid dat de vergad. meerdere meubelen bezitte, omdat zij geene berging er voor heeft. Spr. zegt, dat het aankopen van stoelen eene noodzakelijkheid is geweest, omdat de directie van het gebouw geene goede stoelen bezat.

De heer Menso kan niet ontveinzen, dat de loop van zaken met de directie van dit gebouw hem niet bevredigt; als men toch in aanmerking neemt, dat men reeds zoovele sommen heeft gegeven aan dit gebouw, dan zal het zeker elk bevreemden, dat er nu al weder eene verhoogde huur wordt aangevraagd, te meer daar de eerste ontvangst veel te wenschen overliet. Spr. acht het on-eindig verkieslijker, dat de Staten de meubelen in eigendom hebben, omdat zij toch reeds vele meubelen

bezit, en het dus veel beter is dat alle meubelen de haren zijn, doch vindt de verhooging met f 100 van de huur, als men toch in aanmerking neemt, dat de Staten thans 1½ % 's jaarlijks der geldleening ten laste van het gebouw gaaranderen, volstrekt niet overeenkomende met de billijkheid.

De Voorzitter wijst op de vroegere besluiten van de Staten betreffende de toelage en de garantie, en kan dus niets onbillijks vinden in de verhooging van huur, als men in aanmerking neemt, dat de directie van het gebouw eene tafel van f 700 heeft laten maken en meerdere kosten voor de tegenwoordige lokalen heeft moeten aannemen.

De heeren Menso en de Louter voeren daarna nog andere argumenten voor hunne vroegere gezegden aan.

De heer Kien gelooft, dat de Staten te vreden mogen zijn over de bemoeijingen van Gedep. Staten daar ze nu toch in een goed ingerigt, geschikt en der achtbaarheid dezer vergadering waardig lokaal gezeten zijn. Spr. meent, dat de Staten hare dankbaarheid deswege niet aan Gedep. Staten mogen ontzeggen.

In omvang wordt het voorstel der Comm. met 27 tegen 6 stemmen verworpen. Vóór de heeren de Louter, Menso, v. IJtersum, Vos, Wijers en v. Dam v. Isselt.

De heer de Louter zegt, dat de Comm. thans het voorstel op let. n intrekt, even als dat op let. o.

De gansche begroting wordt daarna aangenomen met 29 tegen 4 stemmen. Tegen de heeren de Louter, v. IJtersum, Vos en Menso.

Aan de orde is de conclusie der Comm. belast met de voordragt van Gedep. Staten tot af- en overschrijving op de begroting der enkel provinciale en huishoudelijke uitgaven voor 1852, ter bestrijding van het te kort op de rente-betaling voor den weg van Houten naar het Beusichemsche veer. — De conclusie strekt tot goedkeuring van deze voordragt.

Zonder omvraag wordt deze conclusie tot goedkeuring dezer voordragt aangenomen.

Aan de orde van behandeling is de conclusie der Comm. belast met de voordragt van Gedep. Staten tot af- en overschrijving op de begroting der enkel provinciale en huishoudelijke uitgaven over 1853 voor den Bisschopsweg. — Ook hiertegen heeft de Comm. geen bezwaar.

Ook deze conclusie tot goedkeuring der voordragt wordt zonder omvraag aangenomen.

Aan de orde is de behandeling van de concept-verordening met memorie van toelichting, tegen het losloopen van stieren. — De Comm. vereenigt zich met de algemeene strekking, doch stelt op sommige artt. eenige wijzigingen voor.

De artikelen worden allen afzonderlijk behandeld, waarna de geheele verordening met algemeene stemmen wordt aangenomen.

De zitting wordt daarna gesloten en verdaagd tot Maandag den 18. dezer des namiddags te 1½ ure.

De diplomatieke stukken, met het Hof van Rome gewisseld, welke aan de leden der 2e Kamer zijn rondgedeeld, zijn:

10. NOTA van onzen gezant te Rome aan den Kardinaal, Sekr. van Staat, den 10e Mei 1853 overhandigd.

De regering begint te wijzen op den pijnlijken indruk, die de allocutie op haar heeft gemaakt, — en de sensatie, welke het geheel der maatregelen op den geest der bevolking heeft teweeg gebragt, om dan de aandacht meer bepaaldelijk op die allocutie te vestigen, met het oog op den verschuldigde eerbied aan de geloofsleer, door het hoofd van den Staat en het meerendeel der inwoners beleeden. Daarentrent heet het:

„Zonder twijfel is het, dat geen souverain zich beleedigd zou kunnen gevoelen door de uitdrukking van gevoelens, door den Heiligen Vader in een uit Roomsche Katholieken zamengesteld consistorie geuit, in zooverre die uitdrukkingen niet bestemd zijn openbaar gemaakt te worden; — hetgeen voor de aanklevers van de eene geloofsbelijdenis een onderwerp is van rouw en smart, is somtijds voor hen, die tot eene andere geloofsbelijdenis behooren, eene reden tot verheuging en dankbaarheid; — de meergenoemde allocutie is evenwel niet besloten gebleven in den boezem eener godsdienstige vergadering; niet alleen heeft het hof van Rome haar eene groote publiciteit gegeven, maar zij is ook op eene officieele wijze door den internuntius aan de regering der Nederlanden medegedeeld, als bevattende de gevoelens van den souverain, dien hij bij den Koning vertegenwoordigt.

„De regering van Z. M. blijft bezielde door de levendigste begeerte om met die van Zijne Heiligheid op denzelfden voet van wederkeeringe welwillendheid, welke zoo langen tijd reeds tusschen de beide vorsten bestaat, voort te gaan; doch zij kan niet onopgemerkt alles laten voorbijgaan, hetgeen, zonder eenigen twijfel tegen de bedoelingen Zijner Heiligheid, in de allocutie, waarvan sprake is, zulk een sterken indruk op het gemoed van het hoofd van den staat en van het Nederlandsche volk gemaakt heeft.

„Zij zal niet blijven stilstaan bij de ongewone benaming, die gebezigd is om het koninkrijk der Nederlanden aan te duiden. Sedert de staatkundige restauratie van Europa in 1815, is dit koninkrijk steeds aangeduid onder den naam van „Koninkrijk der Nederlanden“ in alle transactien en betrekkingen tusschen vorsten. De Heilige Vader kan en wil zekerlijk dien stand van zaken niet veranderen. Hoe heeft hij zich dan thans kunnen bedienen van in vroegere eeuwen gebezigde uitdrukkingen, waarvan hij zekerlijk noch de regten, noch de zeden zou kunnen doen herleven, en hoe kan de Pauselijke regering, sprekende van eene organisatie der R. Katholieke kerk in de provincien van Holland en Brabant, meenen, zich duidelijk genoeg te hebben uitgedrukt.

„Doch de regering van Z. M. den Koning der Neder-

landen moet, met al den eerbied, dien zij den Heiligen Vader toedraagt, protesteren tegen hetgeen de allocutie van den 7. Maart kwetsends bevat voor de eer der natie en voor de geschiedkundige herinneringen, welke dierbaar zijn aan het hoofd van den staat en het meerendeel der inwoners, alsmede tegen de talrijke geschiedkundige onnaauwkeurigheden, die men er in ontmoet.

„Zij zal noch bij die onnaauwkeurigheden, noch bij de uitdrukkingen blijven stilstaan, welke, en met regt, de nationale gevoeligheid hebben opgewekt; eene gevoeligheid, die, zoo men er niet in slaagt haar spoedig te verdrijven, tot gevolgen zou kunnen leiden, wel in strijd met de bedoelingen Zijner Heiligheid en wel smartelijk voor het hart van Z. M. den koning der Nederlanden, wien zijne Katholieke onderdanen even dierbaar zijn als die, welke een ander geloof belijden.

„De godsdienstige verdraagzaamheid, die in de wetten en in de zeden van het land bestaat, kan niet te naauwgezet gehandhaafd worden. De vorsten moeten er het voorbeeld van geven, ten einde de zege er van onder de volkeren, gemakkelijk te maken.

„De regering van Z. M. den koning der Nederlanden is er van overtuigd, dat de Heilige Vader in zijne wijsheid, rijpelijk het hier boven uiteengezette zal overwegen; dat hij de juistheid dezer opmerkingen wel zal willen erkennen en middelen zal weten te vinden, om de door de meergenoemde allocutie opgewekte gevoeligheid te doen ophouden.

Hierop gaat men in de nota over tot de beschouwing van het onderwerp zelf, en wordt gezegd:

„De grondwet maakt geene afzonderlijke melding hoegenaamd van de organisatie der kerken, maar zij verzekert de vrije uitoefening van alle godsdienst, te gelijk met den pligt om de wetten van den staat te gehoorzamen, en zij legt aan het hoofd van den staat den pligt op, om te waken, dat de uitoefening van eenige godsvereering, de orde of de openbare rust niet benadeele, en tevens dien, om zorg te dragen, dat alle godsdienstoefeningen gelijkelijk worden beschermd.

„Het gouvernement des konings acht het nuttig deze grondwettelijke bepalingen te herinneren, te meer dewijl deze of gene maatregel, door den vorm, waarin dezelve ten uitvoer wordt gelegd, zoodanig gevaarlijk voor de handhaving der openbare rust konde wezen, dat het gouvernement genoodzaakt zoude zijn tusschenbeide te komen.

Vervolgens wordt verklaard, dat Z. M. met beradenheid en onpartijdigheid al hetgeen geschied is zal in overweging nemen, en zich zal afvragen „of, terwijl van den eenen kant al hetgeen een deel uitmaakt van het Katholieke geloof zijner onderdanen en het inwendig beheer hunner kerk, slechts de Katholijken zelve aangaat, van den anderen kant al wat betreft de uitvoering en de handhaving der vrijheid, welke de Grondwet in zijne staten waarborgt aan alle godsdienstbelijdenissen, aanleiding kan geven tot kwestien van eenen anderen aard dan die, welke in het Koninkrijk zelf door inboorlingen moeten behandeld en door de autoriteiten des lands beslist worden, zonder dat de inmenging of tusschenkomst van eenigen vreemden vorst of eenige vreemde autoriteit kunne worden gedoogd.

Ten slotte worden dan de twee volgende vragen gedaan:

„In de eerste plaats wenschte het gouv. ingelicht te worden nopens den inhoud van den door de aartsbisschoppen en bisschoppen af te leggen eed en nopens de wijzigingen, welke de loop des tijds daarin heeft gebragt, of die daarin zouden kunnen worden gebragt in de landen, wier soevereiniteit de Katholieke godsdienst niet belijdt en die eene gemengde bevolking bevatten.

„In de tweede plaats zoude het gaarne de bedoelingen van zijne Heiligheid willen vernemen, betreffende de mogelijkheid en het nut, in 't belang der Roomsch-Katholijken zelve, om eenige veranderingen te maken in de organisatie der bisschoppelijke hiërarchie, in het bijzonder met betrekking tot de werkelijke vestiging van een aartsbisschoppelijk of bisschoppelijk zetel in de steden als Utrecht en Haarlem, waar de groote meerderheid der bewoners niet Katholiek is en alwaar het mitsdien te wenschen is, ten einde daar vrede en eendragt te bewaren, dat geene gevoelens worden gekrenkt, al ware het, in de oogen van Zijne Heiligheid, een vooroordeel, geput uit oude herinneringen en juist daardoor diep geworteld.

II. NOTA van den Pauselijken Internuntius van 29 Mei.

Deze bevat slechts het bericht, dat de kanonieke eed, die voortaan zal worden afgenomen, eenigzins is gewijzigd, met toezending van die veranderde formulieren. De eenige wijziging is, dat de § omtrent het vervolgen der ketters is weggevallen.

III. NOTA van den Minister van buitenl. zaken van 6 Junij.

De minister, dank betuigende voor de toezending van de gewijzigde formulieren, vraagt antwoord op de nota van 10 Mei, en tevens mededeeling van den eed, die door de Bisschoppen mogt zijn afgelegd.

IV. NOTA van den Pauselijken Internuntius van 4 Junij.

Hierin wordt gemeld, dat de nota van 29 Mei wel zekerlijk ten antwoord strekte op die van 1 Mei, en zendt de nuntius tevens afschrift van den eed, die door de Bisschoppen is afgelegd. In dien eed komt ook voor deze §.

„Ik zal de ketters, scheurmakers en tegenstanders (haereticos, schismaticos et rebelles) van gezegden Onzen Heer of zijne bovengenoemde opvolgers, zooveel in mijn vermogen is, vervolgen en bestrijden.

V. NOTA van den minister van buitenl. zaken van 6 Junij.

De minister, wederom dankende voor het spoedig gezonden antwoord, vraagt of ook de H. Stoel het gevoelen van den Internuntius deelt, dat de toezending der eed-formulieren antwoord is op het gevraagde in de nota van 10 Mei en vleit zich ook eenig antwoord op de voormelde nota in haar geheel te ontvangen.

VI. NOTA van kardinaal Antonelli van 1 Junij.

Deze nota is vroeger door de dagbladen medegedeeld en ook door ons verkort in ons nummer van 8 Julij.

VII. NOTA van onzen gezant van 27 Junij.

De gezant verklaart, dat hij gemeend had in zijne nota van 10 Mei de aandacht van den H. Stoel te moeten in-

roepen op den indruk, dien de allocutie had voortgebragt, „niet alleen om de eer van zijn land te waarborgen, maar ook om den H. Vader in staat te stellen dien indruk weg te nemen, door deze en gene zinsnede van de allocutie op te helderen, welke misschien kwalijk kon begrepen zijn. Het is met innig leedwezen, dat de ondergeteekende (zoo gaat de gezant voort) moet bekennen, dat hij geene voldoende ophelderingen heeft gevonden in het antwoord, dat hij van de zijde van Z. H. heeft ontvangen.

„Daar de Nederlandsche regering intusschen, in geenen deele wenscht, de heeling van de ongelukkigerwijs en zeker strijdig met de bedoeling des H. Vaders geslagen wonde moeilijk te maken, acht de ondergeteekende het nuttig zich er van te onthouden in eene nieuwe discussie hieromtrent te treden. Hij zal er zich toe bepalen op te merken, dat de Pauselijke Regering niet wel gevat heeft, hetgeen op dit punt gezegd is geworden in de nota van den 10. Mei, indien zij meent, dat de Nederlandsche Regering zich beklagt heeft over de openbaarheid, aan de voorn. allocutie gegeven. Het is de tekst zelf van die allocutie, welke men vooraf wist, dat tot openbaarmaking bestemd was, en die officieel aan de regering van den koning der Nederlanden is medegedeeld, die grond heeft gegeven tot de klagen en de protestatie, welke vervat zijn in de nota van 10 Mei; en de juistheid der hieromtrent geopperde bedenkingen wordt bevestigd door het feit, dat de Heilige Vader, in zijn antwoord van den 1. Junij, duidelijk te verstaan geeft, dat door den aard van het onderwerp, waartoe zij betrekking heeft, de allocutie van den 7 Maart noodwendig tot openbaarmaking bestemd was. De mededeelingen, welke tusschen Souvereinen worden gewisseld, en de manifesten of allocuties, welke eene regering betreffende een vreemden staat openbaar maakt, schijnen zorgvuldig te moeten vermijden eenige toespeling te maken op de geschiedenis van verwijderde tijden, indien de gebeurtenissen, waarvan zij aldus de herinnering opwekken, betrekking hebben op worstelingen van godsdienstigen aard, die de tegenwoordige staat der beschaving gelukkig niet meer schijnt te dulden dat zich hernieuwen.

„Harerzijds zal de Nederlandsche regering het voorbeeld niet volgen, dat in de bovengemelde allocutie gegeven is; en terwijl hij dat gedeelte zijner nota van den 10. Mei en van het antwoord zijner Emin. ter zijde laat, zal de ondergeteekende er zich toe bepalen zijn protest te herhalen.

„De ondergeteekende zal te liever die gedragslijn volgen, voor de verdere mededeelingen in de tegenwoordige nota te doen, daar hij zich gelukkig rekent de over het algemeen verzoenende bewoordingen van het antwoord van Z. Emin., Mgr. den kardinaal Secretaris van Staat, te erkennen, en tevens in verscheiden zinsneden daarvan den waarborg van een opregt verlangen om in het vervolg alle misverstand te doen ophouden en te verhoeden.

„De regering van den koning der Nederlanden wordt door hetzelfde verlangen beziel, en de ondergeteekende zal daarom niet terugkomen op de belofte tot eene voorloopige mededeeling ter gelegenheid der tijde, welke door mgr. den internuntius zou gedaan zijn, en op het niet voldoen aan die belofte, volgens de inlichtingen, gegeven door de ministers, die deel van het Nederlandsche kabinet hebben uitgemaakt. Daar de ondergeteekende geenerlei kennis draagt van de stukken, welke mgr. de kardinaal secretaris van staat bezit, en die het tegendeel zouden bewijzen, maar welke Zijne Emin. niet geschikt geoordeeld heeft over te leggen, moet de ondergeteekende zich houden aan de inlichtingen, door de vorige ministers des konings, zijn doorluchtigen meester, gegeven.

„Nogtans vindt de ondergeteekende zich belast duidelijk en juist de beginselen bloot te leggen, welke de Nederlandsche regering, na rijp beraad, als waar erkend heeft, en de gedragslijn te doen kennen, welke zij zich diensvolgens heeft afgebakend. Hij doet dit met te meer genoegen, omdat hij zich vleit te gelooven, dat de aanneeming van die beginselen de verhouding zal gemakkelijk maken van den koning der Nederlanden in betrekking tot Z. H., door de Roomsch-Katholijken als hun geestelijk opperhoofd erkend; en dat daaruit zal voortvloeien, dat de onderdanen van Z. M. voor al wat hunne eeredienst en de uitoefening daarvan betreft, eene volledige vrijheid zullen hebben door niets omschreven dan naar hetgeen de grondwet des lands wil; terwijl, van eene andere zijde, de Nederlandsche regering die vrijheid van handeling zal genieten binnen den kring harer regten en pligten, welke haar door dezelfde grondwet wordt voorgeschreven.

„Het is mogelijk, dat het Nederlansch ministerie, hetwelk het tegenwoordig kabinet is voorafgegaan, niet klaar genoeg die beginselen heeft opgelegd en dat diensvolgens de regering van Z. H. niet bij magte is geweest de stelling, aan de kerkgenootschappen door de Nederl. wet afgebakend, juist te beseffen.

„Intusschen is het billijk hier op te merken, dat in de nota van den 24. Maart 1852, van dat ministerie uitgegaan, en waarvan eenige zinsneden zijn aangehaald in de nota van Z. Em. den kardinaal, secr. van staat, van 1 Junij, andere zinsneden gevonden worden, die door Z. E. den kardinaal niet worden overgenomen.

„Daarin wordt het uitdrukkelijk voorbehoud gevonden, „dat de regering waakt voor de handhaving van de orde en de openbare rust en de gehoorzaamheid aan de wetten.“ En iets verder wordt gezegd: „dat de koning, verlangende dat al zijne onderdanen het volle en algeheele genot hebben van al zijne rechten en vrijheden, door de grondwet gewaarborgd, genigd is aan zijne katholieke onderdanen al toe te staan, wat zij uit dien hoofde zoude kunnen vorderen.“

„Maar, welke ook de uitdrukkingen zijn, waarvan men zich in die nota's bediend heeft, deze hebben noch het karakter, noch de waarde van eene bekrachtigde overeenkomst. Het blijven eenvoudige nota's, die alleen strekken om het gevoelen te doen kennen van het ministerie, waarvan zij zijn uitgegaan.

„De nota, door den ondergeteekende den 10 Mei jl. overhandigd, betwijfelt in geenen deele, dat, daar de grondwet des koninkrijks de vrije uitoefening van alle godsdiensten toestaat, de inwendige regeling van de kerkgenootschappen voor al wat betreft de uitoefening van de eeredienst, volgens den geest der grondwet, aan de willekeur van de kerkgenootschappen zelve zou moeten worden overgelaten. In die nota heeft men slechts doen opmerken, dat dit regt niet in uitdrukkelijke bewoordingen in voorzeide wet is geschreven.

„Daar de regering van den koning der Nederlanden thans rijpelijk en grondig al de vraagstukken heeft onderzocht,

welke met een zoo moeilijk en teeder onderwerp in verband staan, en hare meening daaromtrent gevestigd heeft, zal zij die beknoptelijk aan den H. Vader doen kennen, om, en wel alleen uit dien hoofde een bewijs te geven van de achting, welke zij voor Z. Heiligheid koestert.

„Zij doet dit met te meer vertrouwen, daar de H. Vader zelf de overtuiging heeft, dat, indien enerzijds de koning der Nederlanden noch het regt noch het verlangen heeft om zich in de zaken te mengen, welke betrekking hebben tot het godsdienstige geloof Zijner onderdanen en tot de vrije uitoefening van de Eeredienst, die zij belijden, zoodat zij in briefwisseling over die aangelegenheden kunnen treden met den achtbaren persoon, dien zij als hun geestelijk opperhoofd beschouwen, aan den anderen kant ook geen vreemdeling het regt heeft om deswege in hunnen naam te handelen, vertoogen of vragen te doen.

„Uit dit gezichtspunt heeft de Nederl. regering met voldoening de uitdrukkelijke verklaring ontvangen, welke zoo zeer met het aanhoudend gedrag van Z. Heil. strookt, dat zij bijkans overbodig ware te achten, dat de H. Vader de onafhankelijkheid van de andere regeringen eerbiedigt en zich op geenerlei wijze in de inwendige zaken van een ander land wil mengen.

„Dit voorbehoud nu gesteld zijnde, en door opgemaakte bedoelingen gedreven, is de ondergeteekende gelast, en heeft hij de eer ter kennis van den H. Stoel te brengen:

„dat, daar de wet van den 18 Germinal jaar X nog kracht van wet heeft wat haar geheel betreft in eene provincie van het koninkrijk der Nederlanden (Limburg) en in eenige districten van eene andere provincie (Zeeland), en wat verscheiden harer bepalingen aangaat in de andere provincies, is het volstrekt noodig dat, alvorens gevolg worde gegeven aan de regeling van een kerkgenootschap, het liberale beginsel van de grondwet door eene nieuwe wet welke de vroeger bestaande, in algemeene en een parig toepassing worde gebragt. Dit is het eerste oogmerk van die wet, welke door den Koning der Nederlanden is aangekondigd in de aanspraak, waarmede Z. M. de zitting der Staten-Generaal geopend heeft; dat die wet op geenerlei wijze de vrije uitoefening van de verschillende godsdiensten zal raken in al wat geene betrekking heeft en niet behoort tot het gebied van den Staat, behoudens de maatregelen, welke noodig mogten schijnen in het belang van de orde en de openbare rust, en alleen in dat belang;

„dat er, bij gevolg, geene sprake kan zijn om de regeling van de bisschoppelijke R. K. hiërarchie als een volbragt en afgedaan feit te beschouwen; omdat al hetgeen tot dusver hieromtrent heeft plaats gehad, slechts enerzijds is geschied, en dat alleen dan eerst, wanneer de wet, die dit zal veroorlooven, zal aangenomen zijn, de regering van den Koning der Nederlanden in staat zal zijn dat feit aan te nemen en met de R. K. prelaten in briefwisseling te treden onder de nieuwe titels, die hun zullen gegeven zijn in het kerkgenootschap, waartoe zij behooren, en zoodanig als die zullen geoorloofd worden bij de wet, voor de burgerlijke betrekkingen, die noodwendig tusschen den Staat en de onderscheidene kerkgenootschappen bestaan.“

Hierop van den eed der Bisschoppen gewagende, en opsummende, wat daaromtrent aan de Nederl. regering erkend was door de nota's van den internuntius van 29 Mei en 4 Junij, gaat onze gezant aldus voort:

„Daar echter het afleggen van den eed door de tegenwoordige prelaten, volgens het oude formulier, tot vele bezwaren aanleiding zou kunnen geven, durft de Nederlandsche regering hopen, dat de H. Vader middel zal vinden, om die te voorkomen.

„De ondergeteekende moet terzelfder tijd opmerken, dat het nieuwe formulier van de eeden, hetwelk mgr. medegedeeld heeft, geene zinsnede behelst in den geest van die, vervat in het formulier, hetwelk, krachtens eene delibèratie van het H. Collegie van den 23 Junij 1791, de Paus aangenomen heeft voor de Iersche Aartsbisschoppen. Die zinsnede luidt aldus: „Ik zal al die zaken, en elk in 't bijzonder, zoo trouw in acht nemen, als ik overtuigd ben, dat er niets in gevonden wordt, wat strijdig mogt zijn met de getrouwheid, welke ik verschuldigd ben aan Z. M. den Koning van Groot-Brittannië en Ierland en aan zijne opvolgers op den troon.“

„Ten slotte vindt de ondergeteekende zich verplicht, met betrekking tot de veranderingen, welke in het belang van orde en openbare rust wenschelijk zoude zijn ten opzichte van de definitieve vestiging der aartsbisschoppelijke en bisschoppelijke zetels in de steden Utrecht en Haarlem, te doen opmerken, dat de regering des Konings, beter dan iemand, in staat is te weten wat de orde en de rust in het Koninkrijk der Nederlanden zou kunnen verstoren, en hare maatregelen diensvolgens te nemen.

„Intusschen stelt de Nederlandsche regering de wijsheid en de hooge voorzigtigheid van den H. Stoel op prijs, die van den aanvang af zorg heeft gedragen, om aan de vijf aangewezen bisschoppen, vooral wat de verblijfplaats betreft, zekere ruimte laten, in het geval dat zij, door beweegredenen van behoedzaamheid gedreven, het raadzamer mogten oordeelen die verblijfplaats voorloopig elders, dan in den hoofdzetel, te vestigen. De Koning der Nederlanden vertrouwt daarin een bewijs te mogen vinden, dat het Hof van Rome de gevaren niet miskent, welke de handhaving van de orde en openbare rust in de opgemaakte steden zou kunnen loopen.

„De Pauselijke regering heeft in hare nota doen verklaren, „dat zij tot gewoonte heeft zooveel mogelijk de zaken te regelen naar de behoeften van tijden en plaatsen.“ Die gedragslijn, de regering van den Koning der Nederlanden twijfelt er niet aan, zal den H. Vader er toe leiden, om bepaaldelijk te veranderen wat Z. H. zelve reeds, door zijn vermeld besluit nopens de verblijfplaats, bewezen heeft, door de behoefte van plaatsen en tijden te worden gevorderd.“

„De ondergeteekende, enz.“

Utrecht, bij L. E. BOSCH en Comp.